

Mobiel gevaar

door Feikje Breimer

Vallende eikels, boze roofvogels, het overige verkeer. Als hardloper zijn er heel wat gevaren te overwinnen. Hardlopen met mobieltjes bijvoorbeeld.

Was het een paar jaar geleden nog een verrassende noviteit, smsjes met tussentijden van de marathonloper die niet zonder jouw aanmoediging kan. Inmiddels zijn er al heel wat lopers die tijdens de wedstrijd mobiele gesprekken voeren. In de 20 van Alphen liep ik dit jaar achter zo'n exemplaar. 'Nee, op dit moment kan ik niet mijn email bekijken..' vertelde hij. 'Je bent aan het hardlopen man!' beet een collega-loper de man toe. De bellende looper maakte met zijn hand een gebiedend gebaar. Stil!

42 gesprekken

Nee, dan het verslag van een loopster in de New York marathon die de pech had dezelfde snelheid te hebben als een eveneens mobiel bereikbare looper. Deze belde iedere kilometer het thuisfront met de mededeling weer een kilometer gelopen te hebben. De medelooperster vond het behoorlijk irritant maar liefst 42 gesprekken te moeten aanhoren met de stand van zaken. Maar ze haalden in ieder geval beiden de finish.

Overigens heeft één op de drie lopers die aan het trainen is een mobiele telefoon bij zich. Niks mis mee natuurlijk. Stel je zwikt een enkel of zo, dan kun je een taxi bellen. Het gevaar zit in het bellen zelf. En natuurlijk is daar zeer deskundig onderzoek aan te pas gekomen om dit te achterhalen. Bij de universiteit van Washington hebben ze er een clown voor op een eenwielige fiets gezet. Deze moest zich al fietsend in het blikveld van lopende bellers begeven. Drie van de vier bellers bleek na afloop van hun telefoongesprek geen idee te hebben van wat zich vlak voor hun ogen had afgespeeld.

overreden

Bij een andere universiteit in de Verenigde Staten wilden de onderzoekers weten hoe lopers reageren op muziek of een handsfree telefoongesprek. Aangezien ze de kans om overreden te worden wilden achterhalen hebben ze opnieuw een creatief onderzoeksmodel georganiseerd. De lopers werden op een loopband gezet met zicht op een virtuele weg. De opdracht was om deze weg al bellend of luisterend naar muziek over te steken. Het meest verrassend is de ontdekking dat degenen die naar muziek luisteren niet meer risico lopen dan lopers zonder afleiding. De bellers werden echter bij het nepoversteken veel vaker aangereden.

Bellende lopers zwalken meer, veranderen vaker van richting en vertragen hun tempo. Bovendien merken ze afgezien van clowns ook andere medeweggebruikers veel minder vaak op.

Niet bellen is dus gewoon veiliger en wel bellen levert bij sommige calamiteiten geen voordeel. De 51 jarige Michael Goulding belde zijn vrouw toen hij het 18 mile punt passeerde tijdens de New York marathon een paar weken geleden. Hij vertelde haar dat hij moe was. Niets wees er op dat hij de volgende mijl niet zou halen op eigen kracht. Maar nog voor hij de 19 mijl bereikte stond zijn hart stil en was er van telefoneren geen sprake meer. Een stel brandweermannen zagen hem tussen de

andere lopers in elkaar zakken en hebben hem gereanimeerd. Het eerste wat Michael deed in het ziekenhuis? Bellen. Met zijn vrouw, om te vertellen dat hij nog niet gefinisht was.

www.fastfoot.nl

www.fastfoot.web-log.nl